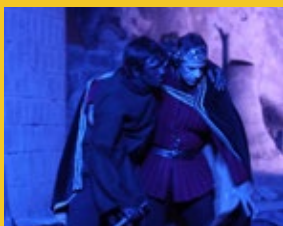

21^ο ΠΟΛΙΤΕΤΙΚΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΥΠΡΟΥ

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΑΞΙΟΘΕΑΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2018

«Μέγιστον μάθημα...»

Είκοσι χρόνια ταξιδεύει το «ξύλο» της Αξιοθέας, είκοσι χρόνια μπαίνοντας σε φωτεινά και σκοτεινά πελάγη. Είκοσι χρόνια βίου και δράσης και δεν λείπει ακόμη ν' αράξει αυτό το «ξύλο». Γιατί είναι «ξύλο» που κάθε χρόνο ανθίζει...

*...Το ξύλο αυτό που δρόσιζε το μέτωπό μου
τις ώρες που το μεσημέρι πύρωνε τις φλέβες
σε ξένα χέρια θέλει ανθίσει. Πάρ' το, σου το χαρίζω-
δες, είναι ξύλο λεμονιάς...*

Το «ξύλο» που αναφέρει στην «Κίχλη» ο Σεφέρης είναι το σπασμένο κουπί που πρόσφερε ο φασματικός Ελπήνορας στον Οδυσσέα, ενώ το «ξύλο» που χρησιμοποιώ για τη μεταφορά της Αξιοθέας ως πλεούμενου (κάτι που το έκανα και σε προηγούμενο σημείωμα) προέρχεται από τον Μαχαιρά και τον Κορνάρο, μας το προσφέρει δηλαδή η μεσαιωνική και αναγεννησιακή νεοελληνική μας κοινή που χρησιμοποιεί τη λέξη «ξύλο» για το καράβι.

*και πηγαίνοντα εις το πέλαγος εσηκώθην ζάλη και μεγάλη
σκλερία, και τα ξύλα εκωρίστησαν μεσόν τους και δεν είδεν έναν
τ' άλλον πού 'πήγεν.*

Μαχαιράς

*Εσίμωσε το ξύλο μου, το ράξιμο γυρεύγει:
ήρθε σ' αναβαθα νερά και πλιο δεν κιντυεύγει.*

Κορνάρος

Η αυτονόητη σκέψη, ύστερα από είκοσι χρόνια πλεύσης, σκέψη απολογισμού, είναι αν το «ξύλο» της Αξιοθέας θα αράξει ή θα συνεχίσει πάμφωτο το ωραίο ταξίδι, μεταφέροντας, αλλά και δημιουργώντας πολιτισμικά αγαθά. Δημιουργώντας πρωτίστως – όπως έγινε και φέτος με την καινούρια παραγωγή του θεατρικού Εργαστηρίου, παγκόσμια πρώτη ενός άγνωστου επί πολλά χρόνια και κρυμμένου έργου. Δημιουργώντας, αλλά και εντάσσοντας στο πλαίσιο του πολιτιστικού φεστιβάλ και άλλα ποιοτικά έργα, σε όλες τις εκφάνσεις της Τέχνης, τα οποία πορεύονται τον ίδιο ή ανάλογο δρόμο.

*

Κοιτάζοντας τώρα το πρόγραμμα όπως έχει ολοκληρωθεί, δεν μπορώ να μην σταθώ στο συγκλονιστικό *Παγκόσμιο Άσμα* του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου που προσθέτει στο ρεπερτόριο του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. ένα νέο πρωτοποριακό έργο, γραμμένο στις Κεντρικές Φυλακές το 1932, το οποίο ακολουθεί τη φόρμα του έπους και της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας. Πολλοί είναι οι λόγοι που επιβάλλουν να σταθούμε σε αυτή την παραγωγή που συνδέεται μ' ένα στοιχείο που είχε χαρακτηρίσει την εναρκτήρια παραγωγή του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. το ακαδημαϊκό έτος 1977/78. Όπως τότε η παράσταση του *Χρονικού της Κύπρου* του Λεοντίου Μαχαιρά ήταν μια παγκόσμια πρώτη, έτσι και η φεινή παράσταση του *Παγκόσμιου Άσματος* του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου είναι μια παγκόσμια πρώτη ενός επικού έργου (αφηγηματικού αλλά και δραματικού), εν πολλοίς άγνωστου έως το 2004.

Το *Χρονικό της Κύπρου*, πέρα από τους πρωταγωνιστές, τους ρηγάδες, τους πρίγκιπες, τις ρήγαινες και τις «πρίτζαινες», τους σουλτάνους και τους καβαλλάρηδες, παρουσίαζε και τον λαό της Κύπρου, ειδικότερα τους «τοπικούς ρωμαίους» όπως ονόμαζε τους Έλληνες της Κύπρου ο Μαχαιράς. Ο λαός της Κύπρου, οι αγωνίες του, ο στεναγμός του. Οι «περιβολάρηδες» και οι «πτωχοί χειροτεχνίτες», κλπ. Για την τύχη αυτού του λαού είναι που αγωνιά και παιδεύεται και ο Γαλατόπουλος σε μian άλλη στιγμή της ιστορίας του νησιού, την περίοδο της αποικιοκρατίας, της σκλαβιάς και της σκληρής φορολογίας, η οποία δεν διαφέρει από την περίοδο που περιγράφει ο Μαχαιράς. Είχα δείξει κάποτε πώς συνομιλεί ο Καβάφης με τον Μαχαιρά, με βάση τον καημό για την τύχη της Κύπρου. Νομίζω ότι κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τον Γαλατόπουλο. Κλεισμένος στο κελί του στις Κεντρικές Φυλακές της Λευκωσίας, ελευθερώνει τις δυνάμεις ενός ανυπότακτου διανοούμενου και ενώνει τη φωνή της Κύπρου με τη φωνή όλων των σκλαβωμένων λαών του

κόσμου, που στενάζουν κάτω από τα αποικιοκρατικά καθεστώτα, δημιουργώντας το *Παγκόσμιο Άσμα*.

Η δραματοποίησή του η οποία αποτελεί μια πρωτότυπη προσπάθεια βασισμένη σε διεξοδική φιλολογική μελέτη όλου του έργου του ποιητή, τονίζει την ευρωπαϊκή διάσταση, την πολυπολιτισμικότητα, τη λογοτεχνική αξία αλλά και την ιστορική σημασία του *Άσματος* για την αυτογνωσία και την εμπάθυσση της εθνικής ταυτότητας του λαού της Κύπρου.

*

Οι καθοριστικές έννοιες που μας κυβέρνησαν στο ταξίδι που μας έφερε έως εδώ είναι, από τη σκοπιά μας, η απεύθυνση και η λογοδοσία, και από τη σκοπιά του δέκτη η υποδοχή και η εγγραφή του έργου μας. Δηλαδή: (α) πού απευθύνεται η δουλειά μας, σε ποιο κοινό· (β) σε ποιους λογοδοτούμε (θεωρητικά και πρακτικά) όταν δημιουργούμε το έργο μας· (γ) ποιο είναι το κοινό που υποδέχεται το έργο μας και τέλος (δ) αν το έργο αυτό (και τα όποια επιτεύγματά του) εγγράφεται κάπου, στη συνείδηση ενός ευαίσθητου κοινού ή στο Αρχείο της μνήμης ή και (γιατί όχι;) της πολιτείας μέσα από τους Θεσμούς που ελέγχει (π.χ. το εκπαιδευτικό σύστημα, κλπ.).

Ως προς το θέμα που τίθενται εδώ, γνωρίζουμε και το αποδεχόμαστε ότι δεν απευθυνόμαστε σε πολλούς, λογοδοτούμε σε λίγους, αυτούς που γνωρίζουν. Έτσι η υποδοχή του έργου μας δεν γίνεται από το ευρύτερο κοινό (αυτό καταναλώνει τα σκουπίδια που παράγει η βιομηχανία του πολιτισμού), ούτε καν από ένα ευρύτερο καλλιεργημένο κοινό που δυστυχώς δεν υπάρχει στον τόπο μας· αλλά γίνεται από ένα μυημένο στις επιτεύξεις μας κοινό το οποίο το έχουμε εν πολλοίς κατασκευάσει (ή το κατασκευάζουμε εν προόδω) με τη δουλειά μας — αλλά και με τη δουλειά βέβαια και άλλων ανάλογων προσπαθειών που γίνονται στον τόπο μας, κυρίως από νέους ανθρώπους, νέα σχήματα που βρίσκονται έξω από το κατεστημένο. Και αν το κοινό αυτό δεν είναι μεγάλο, είναι όμως πιστό (κάθε καλοκαίρι και φθινόπωρο η Αξιοθέα γεμίζει από τους ίδιους πάνω κάτω ανθρώπους οι οποίοι είναι βέβαιοι ότι ο χώρος αυτός θα τους ανταμείψει με το ποιοτικό του πρόγραμμα).

Άφησα για το τέλος την πιο κρίσιμη έννοια για κάθε δημιουργό ή εν γένει για κάθε δημιουργική δραστηριότητα. Πού εγγράφονται τα αποτελέσματα μιας ποιοτικής δουλειάς, ποιος τα αφομοιώνει, ποιος τα αξιοποιεί κυρίως στο χώρο της παιδείας. Εδώ οι σκέψεις είναι μελαγχολικές. Σίγουρα το έργο αυτό (αφού δεν έχει εμπορικό ή δημαγωγικό χαρακτήρα) δεν εγγράφεται στη συ-

νείδηση των πολλών και ιδίως δεν εγγράφεται στη συνείδηση των πολιτικών αρχόντων και όσων άλλων παραγόντων εκπροσωπούν τις ποικίλες εξουσίες (συναριθμώ εδώ και την πανεπιστημιακή). Εγγράφεται όμως στη συνείδηση εκείνων των λίγων, των ξεχωριστών ή των «μυημένων» (κατά την καβαφική ορολογία) που αναζητούν την ουσία που βρίσκεται πίσω από το «τι» και το «πώς» κάθε έργου τέχνης. Δηλαδή ποια είναι, αφενός, η θεματική περιοχή που έχει προκριθεί προς μελέτη, και, αφετέρου, ποιος είναι ο τρόπος με τον οποίο γίνεται αυτή η μελέτη. Αυτά μπορεί να μοιάζουν απλά ερωτήματα, προϋποθέτουν όμως κρίσιμες αποφάσεις που καθορίζουν το στίγμα κάθε καλλιτεχνικής εργασίας.

Δεν θα μιλήσω για τις δυσκολίες που συναντά η Αξιοθέα ή και άλλες ανάλογες προσπάθειες στον τόπο μας. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι κάθε προσπάθεια που δημιουργεί έργο καλό για τον τόπο, γεννά απαραιτήτως και τον φθόνο. Είναι το πιο γλυκό αίσθημα των αναξίων.

*

Αλλά ο σοφός γέροντας περίμενε στη γωνία και «δεν είναι αυτό το “Μέγιστον Μάθημα”» είπε, «αφού προέκρινες ένα τέτοιο τίτλο, κλέβοντας τον τίτλο ενός ποιήματος του τεράστιου Σικελιανού. Το “Μέγιστον Μάθημα” της εικασσετίας είναι αυτό που συμπυκνώνει μια σικελική παροιμία: «Chi nasce asino non ruò morire cavallo». Και με διαφορετικά λόγια: «Μην κάνεις το γαϊδούρι άλογο, γιατί η πρώτη κλωτσιά που θα ρίξει είναι σε σένα».

Μιχάλης Πιερός
Πρωτομαγιά 2018

“The Greatest Lesson...”

It's been twenty years since the 'wooden ark' of Axiothea began its journey, twenty years since it first set on sailing the high and low seas. Twenty years of effort and achievement are now behind it and yet this 'piece of wood' is far from reaching its final destination. Because it flowers every year...

*... 'This wood that cooled my forehead
at times when noon burned my veins
will flower in other hands. Take it. I'm giving it to you;
look, it's wood from a lemon tree...'*

The 'wood' that Seferis refers to in Thrush is the broken oar Elpenor's ghost gave to Odysseus, while the 'piece of wood' I use here as a metaphor for Axiothea as a sailing vessel (as I have done in a previous prologue) is derived from Machairas and Kornaros; it is a vestige of Medieval and Renaissance Greek in which 'wood' was a synonym for ship.

and as it was going out to the open sea, there rose a tempest and a violent gale, and the ships ['pieces of wood' in the original Greek text] were parted one from the other, and none could see where the other had gone.²

Machairas

*My wood has gotten near, looking for a place to moor:
shallow are the waters here and danger's far behind.*

Kornaros

¹ George Seferis: *Collected Poems*. Translated, Edited and Introduced by Edmund Keeley and Phillip Sherrard. Revised Edition. Princeton University Press. Princeton, New Jersey: 1995.

² *Leontios Makhairas. Recital concerning the Sweet Land of Cyprus entitled 'Chronicle'*. Edited with a translation and notes by R. M. Dawkins. Clarendon Press. Oxford: 1932.

The obvious concern, after twenty years of sailing, a stock-taking of sorts, is whether the 'wooden ark' of Axiothea will moor soon or will continue its beautiful journey, strong and enlightened, carrying and creating cultural assets. Creating primarily, as was the case this year with the new production of the Theatrical Workshop, the world premiere of a hidden jewel that remained unknown for many years. Creating but also promoting in the context of the Cultural Festival other quality productions in all forms of art, which follow identical or similar paths.

*

Looking now at the programme of events, I cannot help but making a special reference to the formidable work *Ecce Luminae* by Christodoulos Galatopoulos, written in Cyprus's Central Prison in 1932, which follows the pattern of the epic and the ancient Greek tragedy and adds yet another ground-breaking production to THEPAK's repertoire. There are many reasons to single out this performance, which shares some common features with the very first production of THEPAK, staged in the academic year 1997/98. Just like the *Chronicle of Cyprus* by Leontios Machairas, this year's performance of *Ecce Luminae* by Christodoulos Galatopoulos is the world premiere of an epic work (narrative but also stage-worthy), largely unknown until 2004.

Along with the protagonists, the kings, princes, queens and princesses, along with the sultans and knights, the *Chronicle of Cyprus* also presented the people of Cyprus and in particular, the 'local Romeans' as Machairas used to call the Greeks of Cyprus: the crofters, the poor craftsmen and the other simple folks with their agonies and plights. It is the fate of these same people that troubles and torments Galatopoulos at another time in the history of the island, the period of colonialism, slavery and harsh taxation, which is no different from the period described by Machairas.

I had shown years ago how Cavafy's concern for the fate of Cyprus brings him into a dialogue with Machairas. I think that in way this happens also with Galatopoulos. Confined in his cell in the Central Prison of Nicosia, he liberates the powers of an adamant intellectual and unites the voice of Cyprus with the voice of all enslaved peoples in the world, who suffer under colonial regimes, creating *Ecce Luminae*.

The effort to bring this literary work to stage constitutes a ground-breaking endeavour based on a comprehensive philological study of Galatopoulos's entire oeuvre, which highlights the European dimension, multicultural-

ism, literary value and historical significance of the work for strengthening the awareness of the people of Cyprus of their national identity.

*

The key concepts that governed us in the journey that brought us here are focus and accountability, from our point of view, and reception and recognition of our work, from the point of view of the recipients. In other words: (a) which is the target audience of what we do; (b) to whom we are accountable (theoretically and practically) for our creative work; (c) which is the audience that acknowledges our effort, and (d) to what extent this effort (and its results, whatever they might be) is being registered somewhere: in the consciousness of a sensitive public, or in the archives of memory, or (why not?) in the annals of the state through the institutions it controls (for instance, the education system).

Having contemplated on these issues, we are fully aware of and accept that our target audience is small, we are accountable to those few who can appreciate what we do. We know that our work is not received by the general public (which consumes the rubbish produced by the entertainment industry), not even by a wider cultured audience that unfortunately does not exist in our country; it is welcomed and valued by an audience that is privy to our achievements, an audience that we have essentially nurtured (or are nurturing as we go) with our work and the work of other dedicated groups in Cyprus, usually made of young people, young artists and bands outside the establishment.

And though not large, our audience is loyal (every summer and autumn, Axiothea's courtyard fills with more or less the same people who are confident that this festival will reward them with its quality programme).

I left at the end the most crucial concern for any creator and any creative activity in general: where are the results of a worthy endeavor registered, who takes them in, who puts them to use, especially in education. This breeds troubling thoughts. It is clear that our work (which does not have a commercial or demagogic character) does not register in the consciousness of many people, and certainly not in the consciousness of the political and other actors representing various authorities (including the university authorities). It does register, however, in the consciousness of those few, singular and 'initiated' (in the sense Cavafy puts into this term) who seek the essence behind the 'what' and 'how' of every work of art, who are interested to understand what is the thematic area an artist has chosen

to explore and how is the exploration done. These may seem like simple questions but they call for crucial decisions that determine the nature of any artistic work.

I will not refer to the difficulties, which the Axiothea Festival or other similar efforts in our country face. It is no surprise that every effort, which creates something good for society, inevitably generates envy. This is the sweetest feeling of the inept.

*

But the wiseman was waiting at the corner. "That's not the 'Greatest Lesson'", he said. "Since you chose to steal the title of a poem by the great master Sikelianos, a Sicilian by name, let me tell you that the 'Greatest Lesson' of the last twenty years boils down to a Sicilian proverb: 'Chi nasce asino non può morire cavallo'". Or to put it differently: 'Don't make a horse out of the donkey because the first kick it will throw would be at you'.

Michalis Pieris
May 2018

Απέναντι σελίδα:
Προμηθέας Δεσμώτης, προσχέδιο για την
παράσταση *Παγκόσμιον Άσμα*,
Χρίστος Λυσιώτης, Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2017.

Opposite page:
Prometheus Bound,
study for *Ecce Luminæ*,
Christos Lysiotis, THEPAK 2017.

INFO

Musical Traditions of Constantinople

A journey into the rich musical heritage of Constantinople with the accomplished musicians of Prosanatolismos Eastern Music Ensemble under the artistic direction of Christodoros Mnasonos.

Special guest:

Dr. Markos Skoulios, traditional music professor, ethnomusicologist and renowned virtuoso.

Concept and management: Petros Lazarou

ΜΕΛΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ούτι: Ανδρέας Σμάγας, Ανδρέας Κραμπιάς, Δήμος Κωνσταντίνου, Χριστόδωρος Μνάσωνος

Πολίτικο λαούτο: Κυριάκος Μαρκουλλής, Παναγιώτης Λοϊζου, Χρίστος Ισιδώρου, Χριστόδωρος Μνάσωνος

Κανονάκι: Κυριάκος Λουκά

Κρουστά: Γιάννης Λέμπος, Μουσταφά Ισμαήλ

Νέι: Αδάμος Αδάμου

Τοξωτός ταμπουράς: Χριστόδωρος Μνάσωνος

Βιολί: Παύλος Μιχαηλίδης, Νικόλας Παπαδόπουλος

Βιολοντσέλο: Κωνσταντίνα Ψάλτη

Κοντραμπάσο: Ντάνιελ Παβλόφσκι

Φωνή: Γιάννης Λέμπος, Δήμος Κωνσταντίνου, Κυριάκος Μιχαήλ, Νικόλας Παπαδόπουλος

Ήχοι της Πόλης

Λόγιες και λαϊκές μουσικές παραδόσεις της Κωνσταντινούπολης

Το Εργαστήρι Ανατολικής Μουσικής «Προσανατολισμός», με προσκεκλημένο τον διακεκριμένο εθνομουσικολόγο, μουσικό και δεξιότεχνη στο νέι Δρ Μάρκο Σκούλιο, παρουσιάζει ένα ευρύ φάσμα από τις λόγιες και λαϊκές μουσικές παραδόσεις της Κωνσταντινούπολης. Μέσα στο κοσμοπολίτικο περιβάλλον της άνησε μια εκλεπτυσμένη, επώνυμη μουσική δημιουργία με κύριο χαρακτηριστικό την πολυτροπικότητα και την αμφίδρομη σχέση με ανατολικές λαϊκές παραδόσεις.

Στους «ήχους της Πόλης» μας μεταφέρει το Εργαστήρι Ανατολικής Μουσικής «Προσανατολισμός» το οποίο ιδρύθηκε το 2016 από τον Χριστόδωρο Μνάσωνος στοχεύοντας στη μελέτη και προβολή των μελωδικών πολυτροπικών ιδιωμάτων που έχουν συνάφεια με τη μουσική της Κύπρου.

Επιμέλεια συναυλίας: Πέτρος Λαζάρου

Επιμέλεια μουσικού υλικού και διδασκαλία: Χριστόδωρος Μνάσωνος

* Ο Δρ Μάρκος Σκούλιος είναι καθηγητής εφαρμογών του Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής – Τ.Ε.Ι. Ηπείρου.

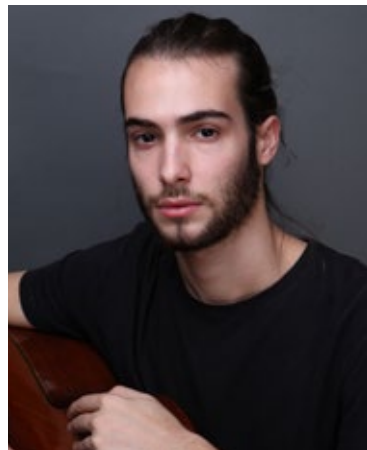
* Ο Χριστόδωρος Μνάσωνος είναι καθηγητής του Τμήματος Μουσικών Σπουδών Πανεπιστημίου Λευκωσίας καθώς επίσης και του Μουσικού Σχολείου Λάρνακας.

INFO

Pantelis Thalassinos

The famous Greek artist, songwriter and composer Pantelis Thalassinos needs no introduction to those who have been following the Greek musical scene over the last 20 years. With 15 solo albums, 500 songs and more than 600 concerts throughout the world, he has certainly made his own mark in contemporary Greek music, developing a signature style, which has earned him a devoted community of fans. After his sold-out concert last September, Pantelis Thalassinos is returning to Axiothea, joined on stage by young performers Maria Theodotou and Dimitris Mesimeris, and a six-member band under the art direction of Achilleas Tsangarides.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μαέστρος: Αχιλλέας Τσαγγαρίδης

Ερμηνευτές:

Παντελής Θαλασσινός
Μαρία Θεοδότου
Δημήτρης Μεσημέρης

Μουσικοί:

Αχιλλέας Τσαγγαρίδης: μπάσο
Ξένιος Ευαγγέλου: τύμπανα, κρουστά
Θεόδουλος Βακανάς: βιολί, μπουζούκι
Γιώργος Δημητρίου: μπουζούκι, λαούτο
Άριστος Χριστοδούλου: πλήκτρα
Ντάνης Ιακώβου: κιθάρα

Ο Παντελής Θαλασσινός επιστρέφει στην Αξιοθέα

Μετά από την επιτυχημένη συναυλία του στο περσινό Πολιτιστικό Φεστιβάλ του Πανεπιστημίου Κύπρου, ο Παντελής Θαλασσινός επιστρέφει στην Αξιοθέα για να μοιραστεί και πάλι μαζί μας το ιδιαίτερο χρώμα της φωνής του και τα τραγούδια του, τα οποία εδώ και 20 χρόνια χαρίζει απλόχερα στο κοινό του.

Μαζί του, στη μοναδική αυτή συναυλία, εμφανίζονται και δύο νέοι ερμηνευτές από την Κύπρο – η Μαρία Θεοδότου και ο Δημήτρης Μεσημέρης – οι οποίοι ήδη έχουν αναδειχθεί για το ταλέντο τους. Τους τραγουδιστές συνοδεύει εξαμελής ορχήστρα με μαέστρο τον Αχιλλέα Τσαγγαρίδη.

INFO

***Erotokritos* by Vitsentzos Kornaros
THEPAK**

The performance is the result of ten years of study and exploration of Greek literary works from the Middle Ages and the Renaissance, having as common denominator the idiomatic language of peripheral Hellenism, but also the outcome of advanced research into the Renaissance sources of Kornaros' work.

Adaptation, stage direction: Michalis Pieris
Choral parts and songs: Christos Pittas
Soundtrack: Antonis Xylouris-Psarantonis
Set and props: Christos Lysiotis
Costumes: Marina Kleanthous,
Christos Lysiotis
Lighting: Carolina Spyrou
Production manager, assistant director:
Stamatia Laoumtzi
Song instruction: Nikolas Papageorgiou
In Greek

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Διασκευή, σκηνοθεσία:

Μιχάλης Πιερής

Μουσική:

Αντώνης Ξυλούρης-Ψαραντώνης

Χορικά, τραγούδια: Χρήστος Πίττας**Σκηνικός διάκοσμος, φροντιστήριο:**

Χρήστος Λυσιώτης

Κοστούμια: Μαρίνα Κλεάνθους,

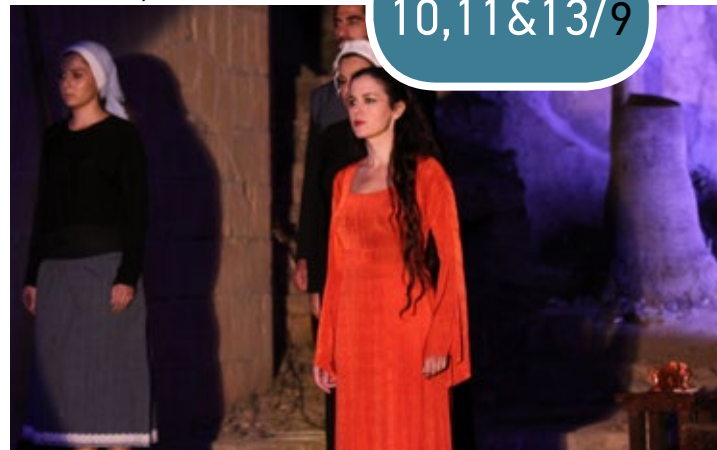
Χρήστος Λυσιώτης

Φωτισμοί: Καρολίνα Σπύρου**Διεύθυνση παραγωγής, βοηθός**

σκηνοθέτης: Σταματία Λαουμτζή

Διδασκαλία τραγουδιών:

Νικόλας Παπαγεωργίου

***Ερωτόκριτος* του Βιτσέντζου Κορνάρου
Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου**

Συνεχίζοντας την καρποφόρα συνεργασία του με την εταιρεία Medochemie, το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου παρουσιάζει ξανά την επιτυχημένη θεατρική παραγωγή του κορυφαίου έργου της Ελληνικής Αναγέννησης «Ερωτόκριτου» του Βιτσέντζου Κορνάρου.

Το έργο πρωτοανέβηκε το 2005 και είχε μια αξιόλογη διεθνή πορεία με παραστάσεις στην Ελλάδα (Κρήτη, Αθήνα, Ιωάννινα, Βόλο), στη Γερμανία (Μιούνστερ, Αμβούργο, Μόναχο), στην Αγγλία (Λονδίνο), αλλά και στην Ιταλία (Κατάνια, Παλέρμο, Ρώμη, Βενετία, Τεργέστη) όπου παρουσιάστηκε για πρώτη φορά και στα ιταλικά – δηλαδή στη γλώσσα των προγόνων του Βενετοκρητικού ποιητή, στην οποία γράφτηκαν πολλά από τα έργα της δυτικοευρωπαϊκής Αναγέννησης που ενέπνευσαν το αριστούργημα αυτό της Ελληνικής Λογοτεχνίας.

Η παράσταση είναι το ώριμο αποτέλεσμα μιας δεκάχρονης θεατρικής έρευνας και παιδείας σε έργα του Ελληνικού Μεσαίωνα και της Ελληνικής Αναγέννησης, με ενοποιητικό χαρακτήρα την ιδιωματική γλώσσα του περιφερειακού ελληνισμού, αλλά και μιας προωθημένης έρευνας γύρω από το θέμα των αναγεννησιακών πηγών του κειμένου του Κορνάρου.

Είναι η καλύτερη παράσταση «Ερωτόκριτου» από όλες όσες έχω δει στη ζωή μου, με σωστή ισορροπία του συμβολικού και του ρεαλιστικού στοιχείου, απλά σκηνικά και στολές (που αφήνουν να επικρατεί ο λόγος), σωστή ηθοποιία και εκφορά των στίχων (η Αχιλλείος πτέρνα των παραστάσεων Κρητικής λογοτεχνίας από άλλους), σωστή αξιοποίηση του θεατρικού στοιχείου, ωραία ευρήματα όπως η εισαγωγή χορού και η κίνησή του με συμμετοχή στη δράση, καλή και συγκινητική μουσική στις κατάλληλες στιγμές. Μου άρεσε ακόμη και ο κυπριακός τόνος κάπου-κάπου (στο είντα).

Στυλιανός Αλεξίου, Ομότιμος καθηγητής
Πανεπιστημίου Κρήτης, Ηράκλειο, 28 Αυγούστου 2005

Είναι αληθινή παιδαγωγική προσφορά η εκάστοτε εμπλοκή των φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου στα κλασικά κείμενα. Μετά το «Χρονικόν» του Μαχαιρά, ο ποιητής, μελετητής και πανεπιστημιακός δάσκαλος Μιχάλης Πιερός έφερε στην Αθήνα μια παραγωγή «Ερωτόκριτου». Η παιδεία των νέων αλλά και μια νέα δική του πρόταση ως προς τη διασκευή του προδρομικού αλλά και τεράστιου τούτου έργου ήσαν τα προτάγματα του εγχειρήματος. Διασκευή-πρόκληση, που κάλλιστα μπορεί να απευθυνθεί μελλοντικά και σε επαγγελματικούς θιάσους, συμπτύσσει το επικό υλικό εις τρόπον ώστε να δημιουργηθεί μια ανανεωμένη φόρμα που να ακουμπάει περισσότερο στο ερωτικολυρικό στοιχείο και συμπληρωματικά μόνο στο σκηνικά δύστροπο και νατουραλιστικό πολεμικό. [...] Η παράσταση οργανώθηκε περίπου ως επική όπερα, όπου το ύφος και η γλώσσα του Κορνάρου έδεσαν αρμονικά με οικεία τους στοιχεία. Με χωρισμένους σε τρεις τους ρόλους της Αρετούσας και σε δύο του Ερωτόκριτου, η παράσταση διέθετε δραματική κινητικότητα και ρυθμολογική πυκνότητα.

Γιάννης Βαρβέρης, εφ. Η Καθημερινή,
Αθήνα, 6 Νοεμβρίου 2005

Η ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

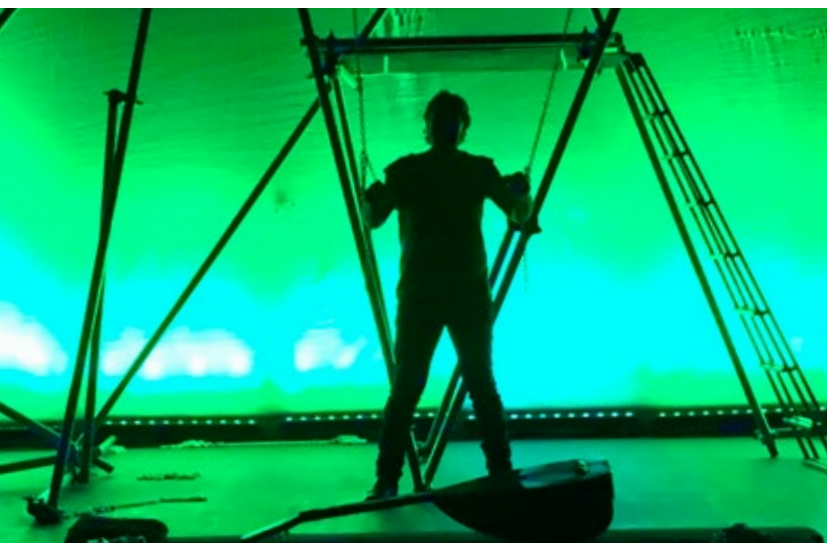
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΑΣΜΑ

(Προμηθέας Δεσμώτης)

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΓΑΛΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ECCE LUMINA E

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Δραματική προσαρμογή, σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερός

Μουσική: Χρήστος Πήττας

Σκηνικά-Κουστούμια: Χρίστος Λυσιώτης

Επιμέλεια κίνησης: Πέρσα Σταματοπούλου

Σχεδιασμός φωτισμού: Καρολίνα Σπύρου

Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης: Σταματία Λαουμτζή

Video Art: Zedem Media

Χειρισμός ήχου: Σταματία Λαουμτζή, Μάριαν Αροδίτη

Τεχνική υποστήριξη: Κυριάκος Κακουλλής

Παγκόσμιον Άσμα του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Συνεχίζοντας τη μακρόχρονη προσπάθειά του για την ανάδειξη λιγότερο γνωστών λογοτεχνικών κείμενων, το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου παρουσιάζει τη δραματοποίηση του κορυφαίου έργου «Παγκόσμιον Άσμα-Προμηθέας Δεσμώτης» του ποιητή, πνευματικού ανθρώπου και πρώην Δημάρχου της Πάφου Χριστόδουλου Γαλατόπουλου (1902–1953), το οποίο αλλάζει την εικόνα που έχουμε για την προσφορά της Κύπρου στην ευρύτερη νεοελληνική λογοτεχνία.

Γραμμένο με γνήσια ποιητική ορμή, το πρωτείκο αυτό έργο αποτελεί μια επαναπραγματέυση του μύθου του Προμηθέα, συνθεμένη στο πρότυπο του Δάντη και του Μίλτωνα, που απλώνεται σε κάθε γωνιά της υπηλίου: από τον αρχαίο ελληνικό κόσμο έως τη μυθολογία του Περού και των Ίνκας, από την Ιαπωνία έως τους Ινδιάνους της Αμερικής και τους Σκανδιναβικούς μύθους. Το έργο εμπεριέχει ικανή ποσότητα θεατρικής ύλης που διευκόλυνε τη δραματική προσαρμογή του, ενώ η παράστασή του, καρπός πολύχρονου μόχθου εκ μέρους του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημίου Κύπρου, θα προσθέσει στο ρεπερτόριο του κυπριακού και του νεοελληνικού θεάτρου ένα πολύ σημαντικό κείμενο, ανάλογο και εν πολλοίς ποιητικά ισότιμο προς αντίστοιχα έργα με τα οποία έχουν πλουτίσει τη νεοελληνική γραμματεία ο Άγγελος Σικελιανός και ο Νίκος Καζαντζάκης.

Η προσπάθεια της δραματοποίησης του κειμένου κράτησε δύο σχεδόν χρόνια, και αποτελεί ένα πρωτότυπο εγχείρημα βασισμένο σε διεξοδική φιλολογική μελέτη όλου του έργου του Γαλατόπουλου, η οποία τονίζει την ευρωπαϊκή διάσταση, την πολυπολιτισμικότητα, τη λογοτεχνική αξία αλλά και την ιστορική σημασία του *Άσματος* για την αυτογνωσία και την εμβάθυνση της εθνικής ταυτότητας του λαού της Κύπρου. Η δραματοποίηση ακολούθησε την καθιερωμένη και δοκιμασμένη προσέγγιση που χαρακτηρίζει τη δραστηριότητα του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. τα τελευταία 20 χρόνια και βασίζεται σε συνεχή και επίμονη έρευνα του λογοτεχνικού κειμένου.

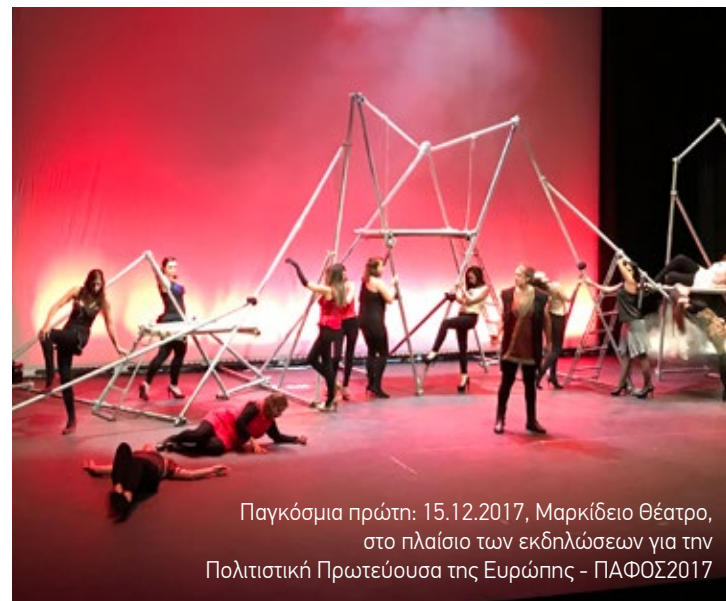
Το έργο δραματοποιήθηκε ειδικά για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης Πάφος2017 και παρουσιάζεται για πρώτη φορά στη Λευκωσία, πλέον στο σπίτι του Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Ερμηνεύουν οι:

Προμηθέας: Σταύρος Αροδίτης
 Γαλνός: Χαρίτων Ιωσφίδης
 Ποιητής: Γρηγόρης Παπαγρηγορίου
 Κορυφαία α': Μύρια Χατζημαθαίου
 Κορυφαία β': Μαρία Χριστοδούλου
 Δίας: Δημήτρης Πιτσιλλής
 Ηρακλής: Πρόδρομος Αλαμπρίτης

Χορός:

Έφη Γαβριήλ, Λούης Γαβριήλ, Ευτυχία Γεωργίου, Μιχάλης Γιάγκου, Μαρία Θεοφάνους, Ιωάννα Ιωάννου, Νατάσα Καφκαλιά, Σολομών Κουντούρης, Άθως Κωνσταντινίδης, Κωνσταντίνα Κωνσταντίνου, Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου, Ραφαέλα Μιχαήλ, Θεοφάνης Παναγή, Μιχαέλα Πρωτοπαππά, Χριστόδουλος Σαντζιάκκη, Νικολέτα Σιάνου, Άντρη Χατζηγεωργίου, Γεωργία Χατζηνικολάου

Παγκόσμια πρώτη: 15.12.2017, Μαρκίδειο θέατρο, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης - ΠΑΦΟΣ2017

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΓΑΛΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Ποιητής, ο Διανοούμενος, ο Πολιτευτής

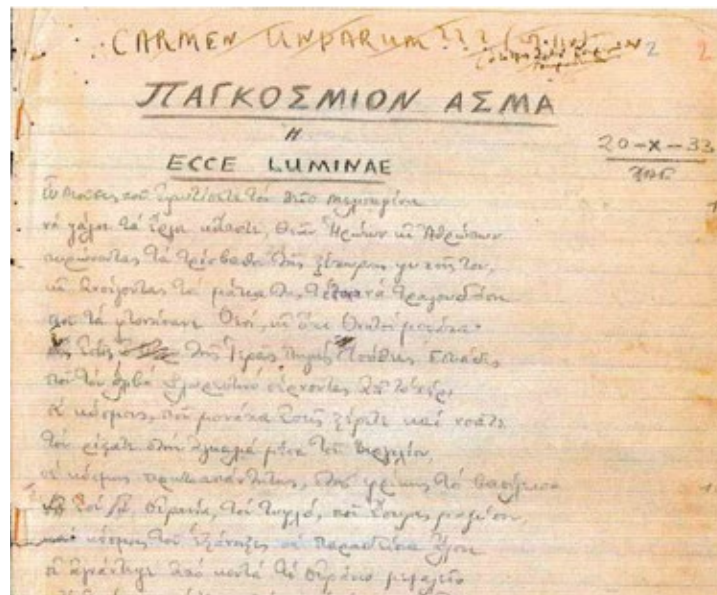
Ο Χριστόδουλος Γαλατόπουλος γεννήθηκε στην Πάφο στις 24 Δεκεμβρίου το 1902. Φοίτησε στο πεντατάξιο Γυμνάσιο της Πάφου και στο Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας. Σπούδασε νομικά στο Middle Temple του Λονδίνου και πολιτικές επιστήμες στην Ecole Rigier στο Παρίσι. Το 1922 επιστρέφει στην Πάφο όπου εξασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου. Τον Δεκέμβριο του 1923 παντρεύεται τη Χρυστάλλα Λοΐζου Κακογιάννη, αδελφή του Σερ Παναγιώτη Κακογιάννη, πατέρα του γνωστού κύπριου σκηνοθέτη, με την οποία αποκτούν δύο παιδιά.

Ο Γαλατόπουλος από νωρίς στρέφεται προς τη μαχόμενη δημοσιογραφία και την πολιτική. Ίδρυσε την εφημε-

ρίδα *Παφιακά Χρονικά* (1926-1929) και ακολούθως την *Πολιτική Επιθεώρηση* (1929-1931). Το 1930, εκλέγεται μέλος του Νομοθετικού Συμβουλίου και ένα χρόνο αργότερα, όντας βουλευτής, παίζει πρωτεύοντα ρόλο στην πρώτη κυπριακή εξέγερση κατά των Άγγλων. Συλλαμβάνεται ως ο ηθικός αυτουργός της εξέγερσης στο Πισσούρι και την Πάφο, και καταδικάζεται σε τετραετή φυλάκιση κατά τη διάρκεια της οποίας συγγράφει ποιήματα και μεταφράζει στη δημοτική τον *Χαμένο Παράδεισο* του Μίλτωνα. Παράλληλα, συνθέτει το δικό του έπος, το *Παγκόσμιον Άσμα*.

Μετά την αποφυλάκισή του εκδίδει τον *Χαμένο Παράδεισο* (1937) καθώς και διάφορες ποιητικές συλλογές: *Τα τραγούδια της φυλακής* (1931-1936), *Στύγιες κραυγές* (1938), *Τα επιθαλάμια* (1939).

Το 1943 εκλέγεται για πρώτη φορά Δήμαρχος, θέση την οποία κράτησε επί μία δεκαετία. Η θητεία του ως Δημάρχου υπήρξε επιτυχημένη, αφού εκτός από τα διάφορα κοινοφελή έργα, όπως η διάνοιξη νέων δρόμων και πλατειών, η ρυμοτομία της Αγοράς, η ηλεκτροδότηση της πόλης κ.ά., άφησε σπουδαίο εξωραϊστικό και πνευματικό έργο. Σε αυτόν οφείλεται η ανέγερση της Δημοτικής Βιβλιοθήκης, η Πλατεία Παλαμά, ο «θόλος του Κοιμώμε-

νου Έρωτα», η «Στήλη της 28ης Οκτωβρίου», η καθιέρωση των Παλαμικών Εορτών, η θέσπιση διαλέξεων διακεκριμένων ελλήνων λογοτεχνών στη Δημοτική Βιβλιοθήκη.

Το 1953, η τελευταία δημόσια εμφάνιση του Γαλατόπουλου σηματοδοτείται από μία εξέγερση κατά της αποικιοκρατίας, την οποία πυροδότησε με τον ύστατο πολιτικό λόγο του προς τους μαθητές της Πάφου, με αφορμή τις εορταστικές εκδηλώσεις για τη στέψη της Βασίλισσας της Αγγλίας Ελισάβετ Β'. Οι μαθητές της Πάφου, ανάμεσά τους και ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης, μετέτρεψαν τους εορτασμούς σε διαδήλωση, αφού ξεχύθηκαν στους δρόμους με πέτρες και αποδοκιμασίες.

Την ίδια χρονιά, σε ηλικία μόλις 51 ετών, ο Χριστόδουλος Γαλατόπουλος πεθαίνει μετά από σοβαρό εγκεφαλικό επεισόδιο.

Η παράσταση αυτή αποτελεί ελάχιστο φόρο τιμής στην προσωπικότητα και το έργο του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου, ο οποίος υπήρξε από τους πρώτους πολιτικούς στην Κύπρο που αντιλήφθηκε την τεράστια σημασία του πολιτισμού, της αισθητικής και του πνεύματος για την ανάπτυξη μιας κοινωνίας.

Ecce Luminae: Prometheus Bound
by Christodoulos Galatopoulos
 Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Adaptation, stage direction: Michalis Pieris

Music: Christos Pittas

Set and costumes: Christos Lysiotis

Choreography: Persa Stamatopoulou

Light design: Carolina Spyrou

Production manager, assistant director: Stamatia Laoumtzi

Video art: Zedem Media

Sound: Stamatia Laoumtzi, Marian Aroditi

Technical support: Kyriakos Kakoullis

Continuing its long-term commitment to promoting lesser-known literary texts, the Theatrical Workshop of the University of Cyprus presents a dramatisation of the outstanding work of the poet, intellectual and former Mayor of Paphos, Christodoulos Galatopoulos (1902-1953), which changes the perception we have of Cyprus's contribution to Modern Greek literature.

Written with a genuine poetic impetus, this versatile work is an attempt to reconsider the myth of Prometheus. The composition follows the model of Dante and Milton and reaches out to every corner of the earth: from the Ancient Greek world to the mythology of Peru and the Incas, from Japan to the Indians of the Americas and to Scandinavian myths. The literary text contains quite a few dramatic elements that facilitated its stage adaptation, while its theatrical presentation, the outcome of many years of hard work on the part of the Theatrical Workshop of the University of Cyprus, adds to the repertoire of Cypriot and Modern Greek theatre a major text, comparable and equivalent in quality to similar works with which Angelos Sikelianos and Nikos Kazantzakis have enriched Modern Greek literature.

The effort to bring this literary work to stage lasted for almost two years and constitutes a ground-breaking attempt based on a comprehensive philological study of Galatopoulos's text, which highlights the European dimension, multiculturalism, literary value and historical significance of the work for strengthening the awareness of the people of Cyprus of their national identity. The dramatisation followed the established and proven approach,

which characterises the activity of THEPAK in the last 20 years and is based on continuous and persistent research of the literary text.

The work was dramatised specifically for the European Capital of Culture Paphos2017 and is presented for the first time in Nicosia.

Cast

Prometheus: Stavros Aroditis

Galen: Chariton Iosifidis

Poet: Gregoris Papagregoriou

Coryphaea A: Myria Hadjimatthaiou

Coryphaea B: Maria Christodoulou

Zeus: Dimitris Pitsillis

Heracles: Prodromos Alambritis

Chorus

Athos Constantinides, Constantina Constantinou, Constantinos Constantinou, Effie Gavriel, Louis Gavriel, Eftychia Georgiou, Andri Hadjigeorgiou, Georgia Hadjinikolaou, Ioanna Ioannou, Natasa Kafkalia, Solomon Kountouris, Rafaela Michael, Theofanis Panayi, Michaela Protopappa, Christodoulos Santziakki, Nikoleta Sianou, Maria Theofanous, Michalis Yangou.

Μάνος Ελευθερίου

Άλκης Αλκαίος

INFO

Rita Antonopoulou Sings Alkis Alkaios and Manos Eleftheriou

The poetry of two of the greatest lyricist of contemporary Greek music interpreted with the individual approach of one of the most recognisable female performers on the Greek music stage. The programme includes songs composed by Thanos Mikroutsikos, Dimos Moutsis, Marios Tokas, Stavros Kougioumtzis, Mikis Theodorakis, Yannis Markopoulos, Yannis Spanos and others. Rita Antonopoulou is joined on stage by Adonis Michaelidis and a six-member band under the direction of Constantinos Zorpas.

Artistic supervision: Michalis Pourgouridis

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Τη Ρίτα Αντωνοπούλου συνοδεύει εξαμελής ορχήστρα:

Χρήστος Ζένιος:

Ακκορντεόν-Σαξόφωνο

Κωνσταντίνος Ζορπάς: Πιάνο

Κυριάκος Καραπατάς: Κρουστά

Γιώργος Σπύρου:

Μπουζούκι-Μαντολίνο-Ευφώνιο

Κώστας Χαλλούμας: Κόντραμπάσο

Μιχάλης Πουργουρίδης: Κιθάρα

Συμμετέχει ο Άδωνης Μιχαηλίδης

Μουσική διεύθυνση:

Κωνσταντίνος Ζορπάς

Καλλιτεχνική επιμέλεια:

Μιχάλης Πουργουρίδης

Η Ρίτα Αντωνοπούλου τραγουδά Άλκη Αλκαίο και Μάνο Ελευθερίου

Σε δύο από τους σημαντικότερους στιχουργούς του νεότερου ελληνικού τραγουδιού είναι αφιερωμένη η ξεχωριστή αυτή συναυλία της Ρίτας Αντωνοπούλου η οποία με τη σπουδαία φωνή της προσεγγίζει ερμηνευτικά τα πιο αγαπημένα τραγούδια του Άλκη Αλκαίου και του Μάνου Ελευθερίου.

Ο μάστορας του λόγου και της τέχνης Μάνος Ελευθερίου, τον οποίο χάσαμε πρόσφατα, υπήρξε ένας λόγιος κοσμοπολίτης με μία ιδιαίτερη ευγένεια και απλότητα που άφησε πίσω του ένα ογκώδες λογοτεχνικό έργο, μία κριτική σκέψη – τομή στα ελληνικά γράμματα, και τους στίχους για πάνω από 400 τραγούδια τα οποία έντυσαν με τις μελωδίες τους οι σπουδαιότεροι Έλληνες συνθέτες.

Ο Άλκης Αλκαίος έφερε στο φορτισμένο μεταπολιτευτικό κλίμα ένα νέο λόγο έξω από τα τετριμμένα. Η ματιά του πάντρεψε με μαεστρία και με προσωπικό χαρακτήρα κοινωνικές και πολιτικές θεματικές χωρίς να απομακρύνεται από τη νεοελληνική κουλτούρα, την καθημερινότητα, τα ζητούμενα και τα θέλω των πολλών, αλλά και χωρίς να καταντά δέσμιός τους.

Στη συναυλία θα ακουστούν συνθέσεις των Θάνου Μικρούτσικου, Δήμου Μούτση, Μάριου Τόκα, Σταύρου Κουγιουμτζή, Μίκη Θεοδωράκη, Γιάννη Μαρκόπουλου, Γιάννη Σπανού κ.ά.

INFO

The Trojan Women by Euripides*
Theatro Ena

Euripides' great anti-war tragedy, which remains sadly relevant to this day as a powerful indictment of the cruelties of war and its consequences on women and children in particular, brought to stage in a new production by Theatro Ena.

Adaptation/Direction:

Andreas Christodoulides

Music: Evagoras Karageorgis

Set/Costume design: Lakis Yenethlis

Choreography/Movement:

George Demopoulos

Lighting design: Andreas Christodoulides

Assistant director: George Demopoulos

Note: The performances have different ticket prices. Ticket card holders retain their rights.

In Greek

*Tickets: €15 & €10

ΕΙΣΟΔΟΣ:
€15, μειωμένο €10

26-30/9

20:30

Τρωάδες του Ευριπίδη

Θέατρο ένα

Οι Τρωάδες είναι το κατ' εξοχήν αντιπολεμικό έργο που έγραψε ο Ευριπίδης με έμφαση στις συνέπειες του πολέμου ειδικά στις γυναίκες και παιδιά. Έργο πολύπλευρο και βαθιά πολιτικό, επίκαιρο, ενάντια στη βία του πολέμου, μεταφέρεται επί σκηνής σε μια σύγχρονη ανάγνωση, στο παγκόσμιο «σήμερα», έχοντας πάντα ως βάση το λόγο του Ευριπίδη.

Στις Τρωάδες ο Ευριπίδης αναδεικνύει το κενό μπροστά στο οποίο βρίσκεται ο νικητής καθώς και την ματαιότητα του πολέμου. Ακόμα και οι ευγενείς Αθηναίοι (η αιτία που έγραψε το έργο ο Ευριπίδης ήταν η εισβολή και η κατάληψη της Μήλου και η εν συνεχεία σφαγή και υποταγή του

Θέατρο ένα
*γιατί ο κόσμος
 και το όνειρο
 είναι ένα...*

πληθυσμού της από τους Αθηναίους, επειδή θέλησαν να παραμείνουν ουδέτεροι στον Πελοποννησιακό Πόλεμο), δείχνουν τον χειρότερο τους εαυτό με σφαγές και άλλες βίαιες πράξεις. Η τραγική ειρωνεία στο έργο είναι το θάρρος και η αξιοπρέπεια που δείχνει η Εκάβη κάτι που δεν χαρακτήριζε τους κατακτητές. Ο μόνος ηρωισμός με τον οποίο ασχολείται ο Ευριπίδης είναι αυτός των μπερών και των χήρων των πτημένων Τρώων.

Αντρέας Χριστοδουλίδης

Σκηνοθεσία: Αντρέας Χριστοδουλίδης
Μουσική: Ευαγόρας Καραγιώργης
Σκηνικά / Κουστούμια: Λάκης Γενεθλής
Χορογραφία / Κίνηση: Γιώργος Δημόπουλος
Σχεδιασμός Φωτισμού: Αντρέας Χριστοδουλίδης
Βοηθός Σκηνοθέτη: Γιώργος Δημόπουλος

Τους ρόλους ερμηνεύουν:

Εκάβη – Έρικα Μπεγέτη
Κασσάνδρα – Κρίστη Παπαδοπούλου
Ανδρομάχη – Ελένα Χατζηαυξέντη
Ελένη – Ειρήνη Σαλάτα Γεωργίου
Μενέλαος – Σωτήρης Μεστάνας
Ταλθύβιος – Μανώλης Μιχαηλίδης
Αστυάνακτας – Βασίλης Χαραλάμπος
Χορός: Έφη Χαραλάμπος, Βασιλική Ανδρέου, Στάλω Στυλιανού, Μαρία Πογιατζή, Μαρίλια Χαριδήμου, Ελένη Οροκλινώτη, Μαρία Ανδρέου.
Στρατιώτες: Χάρης Χατζηχριστοφόρου, Στέλιος Στυλιανού, Πόλυς Χατζηκώστα, Μηνάς Καλαϊτζής.

Σημ.: Οι παραστάσεις είναι ανεξάρτητες και ισχύουν διαφορετικές τιμές εισιτηρίων.
Οι κάτοχοι εισιτηρίων διαρκείας δεν επηρεάζονται.

INFO

**Homer's *Iliad*, Book 23
In memory of Jacqueline Karagiorghis-Girard (1932–2018)**

An interesting approach to Book 23 of Homer's *Iliad* from an archaeological perspective by Professor Emeritus Vassos Karagiorghis in memory of his recently departed wife Jacqueline. Excerpts from the ancient text will be read by the members of the Theatrical Workshop of the University of Cyprus, Stavros Aroditis, Chariton Iosifidis, Michalis Michael, Michalis Pieris and Myria Hadjimatthaiou. Coordination: Stamatia Laoumtzi. The life and work of Jacqueline Karagiorghis-Girard will be presented by Professor May Chehab from the Department of French Studies.

In Greek - Free Entrance

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Αποσπάσματα από το έπος σε νεοελληνική μετάφραση του Δ. Ν. Μαρωνίτη θα διαβάσουν τα μέλη του Θ.Ε.ΠΑ.Κ.:

Σταύρος Αροδίτης,
Χαρίτων Ιωσηφίδης,
Μιχάλης Μιχαήλ,
Μιχάλης Πιερής και
Μύρια Χατζηματθαιού.

Συντονισμός: Σταματία Λαουμτζή

**Εκδήλωση αφιερωμένη στην 23η ραψωδία της *Ιλιάδας*
Εις μνήμην της Jacqueline Karagiorghis-Girard (1932–2018)**

Το Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Κύπρου αποτίει φόρο τιμής στην ακάματη ερευνήτρια, καθηγήτρια Γαλλικών, πνευματική προσωπικότητα και επίτιμη διδάκτορα της Σχολής Ανθρωπιστικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Κύπρου, Jacqueline Karagiorghis-Girard, η οποία έφυγε πρόσφατα από τη ζωή, αφήνοντας πίσω της σημαντικότατο έργο με επίκεντρο την Κύπρο, την οποία αγάπησε και αγκάλιασε ως δεύτερη πατρίδα της.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλαμβάνει παρουσίαση της τιμώμενης από την καθηγήτρια του Τμήματος Γαλλικών Σπουδών, May Chehab, ενώ στο δεύτερο μέρος ο σύζυγος της Jacqueline Karagiorghis-Girard, ο διακεκριμένος καθηγητής Αρχαιολογίας Βάσος Καραγιώργης, με τη σύμπραξη μελών του Θεατρικού Εργαστηρίου Πανεπιστημίου Κύπρου, θα κάνει μια ενδιαφέρουσα παρουσίαση της 23ης ραψωδίας της *Ιλιάδας* από ιστορική και αρχαιολογική σκοπιά.

Πρόκειται για μια ευρηματική προσέγγιση της *Ψ* ραψωδίας της *Ιλιάδας*, γνωστής και ως «Άθλα επί Πατρόκλω», στην οποία ο Βάσος Καραγιώργης θα σχολιάζει, με την υποστήριξη προβολών, χωρία του αρχαίου κειμένου που εμφανίζουν ιδιαίτερο αρχαιολογικό ενδιαφέρον.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Η Jacqueline Καραγιώργη-Girard γεννήθηκε στις 3 Ιουλίου 1932 στο Saint-Etienne της Γαλλίας από γονείς δασκάλους. Πραγματοποίησε τις σπουδές της στο Πανεπιστήμιο της Λυόν, από όπου έλαβε κατά σειρά, τους τίτλους Licence-es-Lettres classiques και Certificat d'archéologie (1949-1952), Diplôme d'Études Supérieures en Philologie (1953) και Doctorat en histoire des religions anciennes (1975), (Διαδοτική διατριβή στην ιστορία των αρχαίων θρησκειών με θέμα «Η Μεγάλη Θεά της Κύπρου και η λατρεία της στην εικονογραφία από τη Νεολιθική εποχή ως τον 6ο αιώνα π.Χ.»).

Υπήρξε νυμφευμένη από το 1953 με τον Βάσο Καραγιώργη και έχουν δύο παιδιά, την Κλειώ, (1956), μουσειολόγο στο Μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι και τον Ανδρέα, (1958), Καθηγήτη Εφαρμοσμένων Μαθηματικών στο Πανεπιστήμιο Κύπρου.

Κατά τη διάρκεια της μακράς και πολύπλευρης επαγγελματικής της σταδιοδρομίας, διετέλεσε καθηγήτρια γαλλικής στα ελληνικά εκπαιδευτήρια (1963-1986), σύμβουλος στα ελληνικά εκπαιδευτήρια για τη διδασκαλία της γαλλικής, αποσπασμένη από το Γαλλικό Μορφωτικό Κέντρο (1965-1972) και βοηθός μορφωτικός ακόλουθος στο Γαλλικό Μορφωτικό Κέντρο Κύπρου (1986-1992). Συνεργάστηκε, επίσης, με τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού για την πολιτιστική διαδρομή της Αφροδίτης (2002-2005). Υπήρξε πολίτης της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Η Jacqueline Καραγιώργη-Girard απεβίωσε στις 10 Μαρτίου 2018.

Με τον σύζυγό της, δρ Βάσο Καραγιώργη, στην τελετή αναγόρευσής της σε Επίτιμη Διδάκτορα της Σχολής Ανθρωπιστικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Της απονεμήθηκαν κατά σειρά οι ακόλουθες τιμητικές διακρίσεις: Chevalier de l'Ordre National du Mérite (1977), Officier de l'Ordre National du Mérite (1991), Officier dans l'Ordre des Palmes Académiques (1994), Commandeur dans l'Ordre des Palmes Académiques (2008), Chevalier de la Légion d'Honneur (2012). Βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών (2008) για το βιβλίο *Κύπρις. Η Αφροδίτη της Κύπρου*.

Συνεργάστηκε με διάφορους καθηγητές για τη συγγραφή και την έκδοση των μεθόδων διδασκαλίας της γαλλικής γλώσσας (*Je parle français 1-5* και *Passeport pour la France 1-3*). Έχει εκπονήσει ερευνητικές εργασίες για την κυπριακή αρχαιολογία, έδωσε διαλέξεις και δημοσίευσε άρθρα σε περιοδικά στον τομέα της Αρχαιολογίας. Τα δημοσιευμένα έργα της είναι τα ακόλουθα:

- *There is an island*, C.J. Philippides Publishing House, Nicosia 1977.
 - *La Grande Déesse de Chypre et son culte*, Maison de l'Orient Méditerranéen, Lyon 1977.
 - *The Coroplastic Art of Ancient Cyprus VB. The Cypro-Archaic period. Small figurines. Figurines moulées*, A.G. Leventis Foundation, Nicosia 1999.
 - *Kypris. The Aphrodite of Cyprus. Ancient sources and archaeological evidence*, A.G. Leventis Foundation – Cyprus Tourism Organisation, Nicosia 2005.
 - *Κύπρις. Η Αφροδίτη της Κύπρου. Αρχαίες πηγές και αρχαιολογικές μαρτυρίες*, Ίδρυμα Λεβέντη – Κ.Ο.Τ. Λευκωσία 2007.
 - *L'helléniste Jacqueline de Romilly*, Εκδόσεις Gutenberg, Αθήνα 2012.
 - *Chypre. Il est une île...* (αναθεωρημένη έκδοση), Éditions En Typois, Nicosie 2012.
- Σε συνεργασία με τον εκδοτικό οίκο Kallimages, στο Παρίσι εξέδωσε τα έργα:
- *Chypre panoramique – Η Κύπρος Πανοραμικά* (introduction), Λευκωσία 2011.
 - *Théogonie. Aphrodite de Chypre* (introduction), Θεσσαλονίκη 2012. [Θεογονία. Η Αφροδίτη της Κύπρου (εισαγωγή)].
- Διετέλεσε, επίσης, επιστημονική σύμβουλος για το ντοκιμαντέρ του Σ. Παπαγεωργίου (Tetraktys Films), «Η Μεγάλη Θεά της Κύπρου» (2014).

Μυρμιδόνες ταχύπωλοι ἔμοι ἐρήρες ἑταῖροι
μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἄλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἔστι θανόντων.

(Εκδ. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

7

40

Ταχύπωλοί μου Μυρμιδόνες, πιστοὶ μου εταῖροι, λέω
να μὴ λύσουμε ἀκόμη ἀπὸ τα ἀμάξια τα μονώνυχα ἄλογα,
ἀλλὰ συνάρματα, μ' ἀμάξια κι ἄλογα πηγαίνοντας,
τον Πάτροκλό μας να θρηνήσουμε – τιμὴ που ἀρμόζει στους νεκρούς.
(μετάφραση Δ. Ν. Μαρωνίτης)

41

INFO

Rebetiko of Piraeus

Vangelis Petriniotis:
three-string bouzouki, vocals
Despina Psatha:
folk guitar, vocals

A selection from the original repertoire of rebetiko songs written in Piraeus in the period 1932-1950 by composers such as Markos Vamvakaris, Anestis Delias, Yorgos Batis, Stelios Kiromitis and others, performed with much respect for this long-standing musical tradition by two young and talented artists who have devoted two years to research the particular period.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Βαγγέλης Πετρινώτης:
τρίχορδο μπουζούκι, τραγούδι
Δέσποινα Ψαθά:
λαϊκή κιθάρα, τραγούδι

Πειραιώτικο Ρεμπέτικο

Δύο νέοι και ταλαντούχοι καλλιτέχνες παρουσιάζουν ένα πλούσιο πρόγραμμα με ιδιαίτερες επιλογές τραγουδιών από το ρεπερτόριο του Πειραιώτικου ρεμπέτικου. Το πρόγραμμα της συναυλίας είναι αποτέλεσμα διετούς έρευνας σε μεταπτυχιακό επίπεδο και περιλαμβάνει κομμάτια που καλύπτουν χρονολογικά την περίοδο από το 1932 έως και το 1950.

Στην παράσταση θα ακουστούν τραγούδια καλλιτεχνών που δραστηριοποιήθηκαν στον Πειραιά όπως ο Μάρκος Βαμβακάρης, ο Ανέστη Δελιάς, ο Γιώργος Μπάτης, ο Στέλιος Κηρομήτης κ.ά., τα οποία ερμηνεύονται με σεβασμό στις πρώτες ηχογραφήσεις αλλά και με στοιχεία από το προσωπικό ύφος των δύο μουσικών. Η συναυλία συνδυάζεται με προβολή φωτογραφικού υλικού εκείνης της εποχής.

INFO

Songs of Love
Vakia Stavrou

Vakia Stavrou: vocals, guitar
 Marios Takoushis:
 piano, adaptations - arrangements
 Gabriel Karapatakis: bass

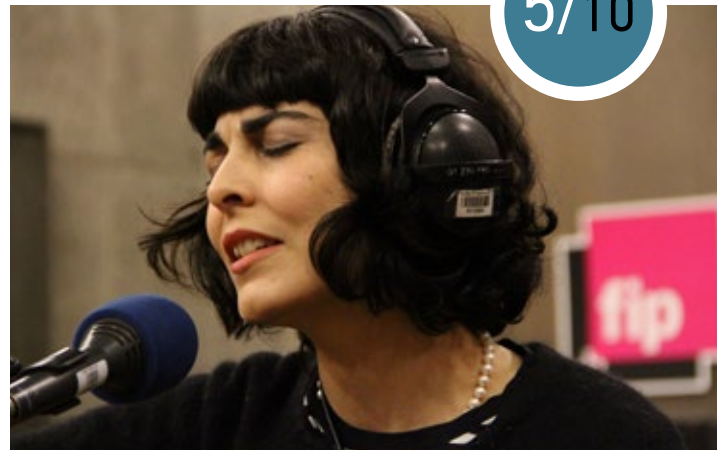
The internationally acclaimed performer and songwriter Vakia Stavrou returns to Axiothea with a new project that brings to stage some of the most emotional and beautiful songs of love sung across the Mediterranean over the last 70 years. Joining her on this journey are the established Cypriot musicians Marios Takoushis and Gabriel Karapatakis who contribute to the overall atmosphere of the concert with their charisma and their background in jazz.

@Κυριάκος Χριστοδουλάκης

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Βάκια Σταύρου:
 φωνή, κιθάρα
 Μάριος Τακούσις:
 πιάνο, διασκευές, ενορχηστρώσεις
 Γαβριήλ Καραπατάκης:
 ηλεκτρικό μπάσο

Του έρωτα
Βάκια Σταύρου

Ο έρωτας, όπως τραγουδήθηκε από διάφορες φωνές της Μεσογείου τα τελευταία τουλάχιστον 70 χρόνια, πρωταγωνιστεί στην συναυλία της τραγουδοποιού Βάκιας Σταύρου, προσκαλώντας το κοινό σ' ένα ταξίδι γεμάτο έντονα συναισθήματα και εικόνες.

Η χαρά, η λύπη, ο πόθος, η προσμονή, το όνειρο και όλα όσα καθρεφτίζουν τον έρωτα, σε όλες τους τις εκφάνσεις, ισορροπούν σαν σε μαγικό χορό, δια μέσου της κρυστάλλινης, αισθαντικής φωνής της Βάκιας Σταύρου.

Οι διαφορετικές γλώσσες στις οποίες τραγουδά η Βάκια Σταύρου, δεν αποτελούν κανένα φραγμό στο συναισθηματικό αποτέλεσμα. Δοκιμασμένη αμέτρητες φορές μπροστά σε ξένο κοινό σε σημαντικά θέατρα και φεστιβάλ της Ευρώπης τα τελευταία χρόνια, απέδειξε πως η αληθινή μουσική δεν γνωρίζει σύνορα και οι τυχόν άγνωστες λέξεις δεν μπορούν να αποτελέσουν κανένα φρένο στη φαντασία.

Συνοδοιπόροι της στο ταξίδι αυτό, ο Μάριος Τακούσις, χαρισματικός πιανίστας και ενορχηστρωτής με σημαντικές συνεργασίες ως συνθέτης μουσικής ταινιών κυρίως στο εξωτερικό, και ο Γαβριήλ Καραπατάκης, ευρηματικός μπασίστας και συνθέτης με παρουσία σε πολλές συναυλίες στην Κύπρο και στο εξωτερικό.

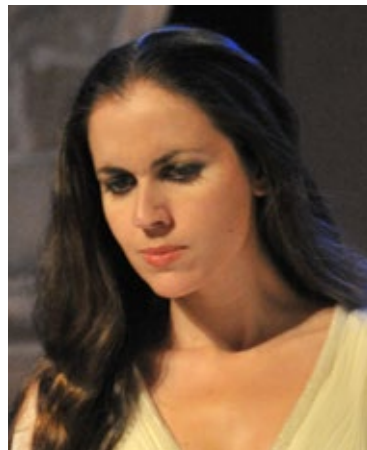
INFO

Tribute to Nikos Gatsos

A musical tribute to the great poet and lyricist Nikos Gatsos. The father of modern song writing, whose poems were set to music by some of the greatest Greek composers including Manos Hadjidakis, Stavros Xarhakos, Mikis Theodorakis and Dimos Moutsis among others.

These collaborations produced songs that marked Greek discography of the 20th century, a selection of which will be performed at the concert, along with some of Gatsos's most recognisable poems from his exquisite collection "Amorgos".

Panos Bousalis: vocals, guitar
Christina Pieri: vocals, narration
Constantinos Zorpas: piano
Giorgos Spyrou: bouzouki, mandolin, lute

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Ερμηνεύουν:
Πάνος Μπούσαλης, Χριστίνα Πιερί.

Παίζουν:
Κωνσταντίνος Ζορπάς: πιάνο
Πάνος Μπούσαλης: κιθάρα
Γιώργος Σπύρου:
μπουζούκι, μαντολίνο, λαούτο.
Απαγγελία: Χριστίνα Πιερί

Αφιέρωμα στον Νίκο Γκάτσο

Ένα μουσικό αφιέρωμα στον σπουδαίο ποιητή και στιχουργό Νίκο Γκάτσο, τον πατέρα της σύγχρονης στιχουργικής την οποία ανέδειξε σε ποιητική τέχνη. Ο Γκάτσος δικαίως απέκτησε το προνόμιο να συνεργαστεί με τους μεγαλύτερους συνθέτες της εποχής του, όπως ο Μάνος Χατζιδάκις, ο Σταύρος Ξαρχάκος, ο Μίκης Θεοδωράκης, ο Δήμος Μούτσης κ.ά.

Θα ακουστούν τραγούδια από τις συνεργασίες αυτές που σφράγισαν την ελληνική δισκογραφία. Ως γέφυρες ανάμεσα στα τραγούδια θα λειτουργήσουν κάποια από τα πιο χαρακτηριστικά ποιήματά του από τη συλλογή «Αμοργός».

INFO

Two Folk Fairy Tales from Karpathos

Two folk fairy tales from Karpathos in the original local dialect of the island, as documented by folklorist Michail Michaelides-Nouaros before World War II, brought to stage by actress Rita Lytou in a performance that plunges the viewers into the harsh, cruel but enticing world of ancient myths, which still survive on the island of Karpathos.

Narration: Rita Lytou
Percussion: Manousos Klapakis

In Greek

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Αφήγηση: Ρίτα Λυτού
Κρουστά: Μανούσος Κλαπάκης

Λαϊκά παραμύθια της Κάρπαθου

Ρίτα Λυτού

Η ηθοποιός Ρίτα Λυτού, συνοδευόμενη από τον μουσικό Μανούσο Κλαπάκη στα κρουστά, παρουσιάζει δύο λαϊκά παραμύθια από την Κάρπαθο, όπως έχουν καταγραφεί τον καιρό του Μεσοπολέμου από τον λαογράφο Μισαήλ Μιχαηλίδη-Νουάρο.

Πρόκειται για τα παραμύθια το «Ελλούι» και ο «Φτωχός και η κούτσα», τα οποία ζωντανεύουν μέσα από ένα λιτό θέαμα που συνδυάζει το ερμηνευτικό ενδιαφέρον της τέχνης του παραμυθά με το λαογραφικό, φέρνοντάς μας σε επαφή με ένα παμπάλαιο γλωσσικό κοίτασμα.

Η παράσταση ανοίγει μπροστά μας έναν ολόκληρο κόσμο με την αγριότητα, τη σκληρότητα και τη βιαιότητά του, αλλά και τη μαγευτική έλξη μιας αρχαίας θαλασσινής γωνιάς. Η καρπαθιώτικη διάλεκτος εντείνει την επιβολή των «τρομακτικών» μύθων που κυριαρχούν στα παραμύθια και που ακόμη προκαλούν ρίγη συγκίνησης στους ακροατές.

Η παράσταση προορίζεται για ενήλικες λόγω της ντοπιολαλιάς αλλά και του περιεχομένου των παραμυθιών.

INFO

Rebetiko at Times of Crisis

This is the thematic focus of the music performance staged by Gaia Zaccagni (percussion, vocals), Pantelis Ionas (guitar, oud, banjo) and Nikos Nikolaidis (bouzouki, baglama) who having researched the rebetiko repertoire, present a selection of "crisis" songs inspired by the difficulties of life at times of crisis, by poverty and repression, by the consequences of economic, political and social crisis on man as an individual and as a social being, by the crisis in love and human relationships.

The trio is joined on stage by the prominent Greek performers Solon Lekkas (vocals, dance) and Kyriakos Gouventas (violin).

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Έκτακτη φιλική συμμετοχή:

Σόλων Λέκκας: τραγούδι, χορός
Κυριάκος Γκουβέντας: βιολί

Ερμηνεύουν:

Παντελής Ιωνάς:
κιθάρα, ούτι, μπάντζο
Νίκος Νικολαΐδης:
μπουζούκι, μπαγλαμάς
Gaia Zaccagni: κρουστά, τραγούδι

Ρεμπέτικα της κρίσης
«Χρήσιμοι Κρίσιμοι»

"Ψάχνω να βρω έναν άνθρωπο να πω τα μυστικά μου,
να μην πεθάνω ξαφνικά και μένουν στη καρδιά μου"

Τέλη 19ου, αρχές 20ού αιώνα, σε μια περίοδο έντονης οικονομικής κρίσης και μετά από το τεράστιο προσφυγικό κύμα του 1922, η ελληνική πρωτεύουσα και το κεντρικό λιμάνι της χώρας αποτελούν τον πόλο έλξης διάφορων πληθυσμιακών στρωμάτων που αναζητούν τις προϋποθέσεις για μια καλύτερη ζωή.

Τα τραγούδια «της κρίσης» μας μιλάνε ακριβώς για τις κρίσιμες συνθήκες ζωής, για τη φτώχεια, την καταστολή, το μεταίχιμο ανάμεσα στη νομιμότητα και στην παρανομία, για τις συνέπειες της οικονομικής, πολιτικής, κοινωνικής κρίσης πάνω στον άνθρωπο ως ατομικό και κοινωνικό ον, για την κρίση στον έρωτα και στις σχέσεις των ανθρώπων.

Το σχήμα «Χρήσιμοι Κρίσιμοι» επικεντρώνεται στη διερεύνηση της μουσικής παράδοσης και του κοινωνικού και πολιτισμικού της υπόβαθρου. Με την πολύτιμη συμβολή του Παντελή Ιωνά, του Κώστα Βώρου και του Νίκου Νικολαΐδη, η επιλογή των τραγουδιών αποσκοπεί να δημιουργήσει μια διαδρομή που διασχίζει τα ιστορικά ορόσημα, αποδίδοντας μια θεματική αφήγηση γύρω από την έννοια της κρίσης.

INFO

Psarantonis

The great Cretan artist returns once again in Axiothea for a “best of” concert, accompanied by his children, Niki and Lambis, and the talented instrumentalist Giannis Paximadakis.

Following his ultimate guide and mentor – Nature with its unique pulse and rhythm, Psarantonis uncovers and reveals the mysteries of his art, creating an atmosphere of awe, agitation and trepidation.

Psarantonis: Cretan lyras, bulgari, tzouras, vocals

Niki Xylouri: percussion, vocals

Lambis Xylouris: oud

Giannis Paximadakis: lute, vocals

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Ψαραντώνης: λύρες, μπουλγαρί, τζουράς, φωνή

Νίκη Ξυλούρη: κρουστά, φωνή

Λάμπης Ξυλούρης: ούτι

Γιάννης Παξιμαδάκης: λαούτο

Ψαραντώνης

‘Ηθελα και να κάτεχα την ε-μορφή του κόσμου

Με μια επιλογή από τις καλύτερες στιγμές της μουσικής του πορείας, με γνωστές και λιγότερο γνωστές επιτυχίες του, αλλά και με πολλά νέα κομμάτια, ο Ψαραντώνης, πιστός στη φθινοπωρινή συνάντησή του με τον Κόσμο της Αξιοθέας, έρχεται ξανά στην Κύπρο.

Μαζί του κι αυτή τη φορά, τα παιδιά του Νίκη και Λάμπης Ξυλούρης, καθώς και ο δεξιότεχνος στο λαούτο, Γιάννης Παξιμαδάκης.

Μια συναυλία στην οποία θα προβληθούν εκείνα τα τραγούδια του Ψαραντώνη που αναδεικνύουν το βασικότερο στοιχείο της ποιητικής του τέχνης. Τη στόχευση στις αρχέγονες δυνάμεις της φύσης ως πηγής και έμπνευσης μεγαλείου, στην κατανόηση της ομορφιάς του κόσμου και στην περιδεή προσέγγισή της μέσα από την αποδοχή των ορίων της τέχνης του ανθρώπου μπροστά στο απροσμέτρητο ύψος και το σκοτεινό βάθος της φυσικής ομορφιάς. Αναφερόμαστε σε μια άλλου τύπου καλλιτεχνική ταπείνωση του δημιουργού μπροστά στις δυνάμεις της φύσεως, εκείνης που σέβεται τους νόμους της και συνομιλεί έτσι μέσα από μια πρωτόφαντη οικείωση με τους ήχους και τη βουή που εκλύουν τα ημερωμένα αγρίμια, τα ποτάμια και οι αγέρηδες, οι γκρεμοί και τα σπλάια της...

INFO

**Christodoulos Galatopoulos and
the 1931 Cyprus Revolt**

Scientific Conference dedicated to the anti-colonial revolt that took place in Cyprus in October 1931 and the active involvement of poet, intellectual and politician Christodoulos Galatopoulos in these crucial events that marked a turning point in the history of Cyprus.

An exhibition will also be held, of rare material from the poet's archive (posters, first books and other publications, letters, autographs, etc.)

The programme for the conference will be announced later.

FREE ENTRANCE

Τα Οκτωβριανά στην Κύπρο
Ημερίδα για τα Οκτωβριανά και τον Χρ. Γαλατόπουλο

Επιστημονική ημερίδα με την ευκαιρία της επετείου της έναρξης των Οκτωβριανών του 1931 στην Κύπρο, και την ενεργή συμμετοχή του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου στην κρίσιμη αυτή καμπή της ιστορίας της Κύπρου.

Η ημερίδα θα έχει δισημπίστατο χαρακτήρα:

Το πρώτο μέρος θα είναι αφιερωμένο στην εξέγερση του Οκτωβρίου του 1931, με ανακοινώσεις ιστορικού περιεχομένου.

Το δεύτερο μέρος θα είναι αφιερωμένο στον λόγιο, στοχαστή και ποιητή Χριστόδουλο Γαλατόπουλο και θα έχει φιλολογικό χαρακτήρα.

Στον χώρο της Αξιοθέας θα λειτουργήσει «Εκθεση Χριστόδουλου Γαλατόπουλου» με σπάνιο υλικό από το Αρχείο του ποιητή (αφίσες, πρώτες εκδόσεις βιβλίων και άλλων εντύπων, επιστολές, αυτόγραφα κ.ά.)

Το αναλυτικό πρόγραμμα της ημερίδας θα ανακοινωθεί αργότερα.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

12

ΤΡΙΤΗ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Ήχοι της Πόλης
«Προσανατολισμός»

14

ΠΕΜΠΤΗ 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Ο Παντελής Θαλασσινός
επιστρέφει στην Αξιοθέα

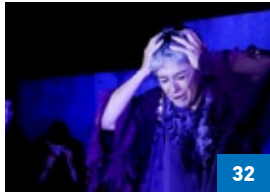
16

ΔΕΥΤΕΡΑ 10, ΤΡΙΤΗ 11 & ΠΕΜΠΤΗ 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Ερωτόκριτος του Βιτσέντζου Κορνάρου
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

20

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 & ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Παγκόσμιον Άσμα, του Χρ. Γαλατόπουλου
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

32

26-30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Τρωάδες του Ευριπίδη
Θέατρο ένα

36

ΤΡΙΤΗ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Ιλιάδος Ψ'
Επιστημονική Ημερίδα

42

ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Πειραιώτικο Ρεμπέτικο

Όλες οι εκδηλώσεις
αρχίζουν στις 20:30

Πληροφορίες
και κρατήσεις
Δευτέρα
με Παρασκευή
9.30 – 13.30

For information
and reservations
Monday to Friday
9.30 – 13.30

☎ 22894531-2

44

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Του έρωτα
Βάκια Σταύρου

50

ΣΑΒΒΑΤΟ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Το ρεμπέτικο της κρίσης
Χρήσιμοι Κρίσιμοι

46

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Αφιέρωμα στον Νίκο Γκάτσο

52

ΔΕΥΤΕΡΑ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Ψαραντώνης

48

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Λαϊκά παραμύθια της Καρπάθου
Ρίτα Λυτού

54

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Επιστημονική Ημερίδα
Χριστόδουλος Γαλατόπουλος

Το ταμείο ανοίγει μισή ώρα πριν από την έναρξη της κάθε εκδήλωσης.
Εισιτήριο: €10 | Φοιτητικό/Μειωμένο: €5
Εισιτήριο διαρκείας για όλες τις παραστάσεις Σεπτεμβρίου – Οκτωβρίου: €40
Σημ.: Οι παραστάσεις των *Τρωάδων* του Θεάτρου ένα
είναι ανεξάρτητες και ισχύουν διαφορετικές τιμές εισιτηρίων.
Οι κάτοχοι εισιτηρίων διαρκείας δεν επηρεάζονται.

The ticketing desk opens 30 minutes before each performance
Ticket price: €10 | Students/Discounted tickets: €5
Ticket card for all September – October events: €40
Note: The performances of *Trojan Women* by Theatro Ena
have different ticket prices. Ticket card holders retain their rights.

20 χρόνια
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ
ΑΞΙΟΘΕΑΣ

1997-2017
20
Χρόνια
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ Θ.Ε.ΠΑ.Κ. ΕΚΤΟΣ ΑΞΙΟΘΕΑΣ

«Ερωτόκριτος» του Βιτσέντζου Κορνάρου

Πέμπτη 27 Σεπτεμβρίου
Δημοτικό Θέατρο Λάρνακας

«Ερωτόκριτος» του Βιτσέντζου Κορνάρου

Παρασκευή 12 Οκτωβρίου
Μαρκίδειο Δημοτικό Θέατρο Πάφου

Διευθυντής Πολιτιστικού Κέντρου: Μιχάλης Πιερής
Υπεύθυνη Παραγωγής Θ.Ε.ΠΑ.Κ.: Σταματία Λαουμτζή
Πολιτιστική Λειτουργός: Ιρένα Αλέξιεβα
Γραφικά: Γιάννος Χριστοφόρου
Γραμματειακή Υποστήριξη: Χαρά Καϊάφα
Τεχνική Υποστήριξη: Κυριάκος Κακουλλής

Cultural Centre Director: Michalis Pieris
Production Manager THEPAK: Stamatia Laoumtzi
Cultural Affairs Officer: Irena Alexieva
Graphic Design: Yiannos Christoforou
Administrative Support: Chara Kaiafa
Technical Support: Kyriakos Kakoullis

Διοργανωτής/Organiser

Χορηγοί/Sponsors

Χορηγοί Επικοινωνίας/Media Sponsors

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Δευτέρα – Παρασκευή 9.30 – 13.30

Τηλ. 22894531-2

Email: culture@ucy.ac.cy

INFORMATION

Monday – Friday 9.30 – 13.30

Tel. 22894531-2

Email: culture@ucy.ac.cy